

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at EU's stats- og regeringschefer i mange år i træk har bekræftet, at vi skal holde os under en global opvarmning på 2 grader. EU har i januar i år fremlagt et forslag, som går videre, end EU har gjort tidligere, men der er stykke vej endnu.

Kl. 13:37

Tyskland har sagt, at landet godt kan påtage sig en reduktion på op mod 40 pct. CO₂-udslip. Den svenske parlamentariske kommission har fremlagt et tilsvarende forslag. Europa-Parlamentet har forleden vedtaget det samme reduktionsniveau. Så når hr. Per Ørum Jørgensen spørger om, hvor realistisk det her er, er mit svar: Dette er realistisk, hvis flere lande slutter sig til og rent faktisk handler i overensstemmelse med det, man kæmpede for på klimatopmødet i Bali.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Ørum Jørgensen for endnu en bemærkning.

Kl. 13:38

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er nødt til at spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om det ikke vil være forkert, hvis Danmark kører i ét forhandlingsspor og EU kører i et andet. Vi er enige om, at man jo godt kan gå op på de 30 pct., såfremt der bliver indgået en aftale i 2009 – det har EU jo også meldt klart ud. Dermed ligger man jo også klart inden for det niveau, der hedder 25-40 pct., og det synes jeg i sig selv er relevant, også for den her diskussion.

Men det, som SF's ordfører vil her, er jo at pålægge regeringen at bevæge sig i en anden retning end den, man nu følger sammen med EU. For fru Anne Grete Holmsgaard ved jo udmærket, hvor vigtig en spiller EU er til at presse USA – og dermed også Kina, Indien og andre store industrilande – i den rigtige retning i de her forhandlinger.

Er det ikke forkert, at Danmark følger sit eget spor i forhold til EU's spor?

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil for det første sige, at jeg godt ved, hvor vigtig EU er – det understregede jeg sådan set i

mit oplæg. Nej, vi opfordrer til, at Danmark går sammen med de lande i EU, der er mest i front, for at presse de andre i EU til at påtage sig det, der er nødvendigt, for at man kan leve op til sin egen målsætning. Det er sådan set det, det handler om.

I de her debatter er der mange, der kløjes i tallene. Man bliver derfor nødt til at tale rent ud og sige, hvad det er, de rige lande skal påtage sig, hvis vi skal have en rimelig chance for at undgå at overlevere noget til vores børn og børnebørn, der er dyrt og faretruende. Det kan vi simpelt hen ikke tillade os. Vi bliver nødt til at tale rent ud. Og derfor må vi gå ind i den klub af lande – som skal blive større – der får EU til at sætte tempoet op og påtage sig det globale lederskab, der er nødvendigt. Det er også nødvendigt for at få de store ulande med – og de er afgørende for, at vi kan få en global aftale.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Lars Christian Lilleholt for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Lars Christian Lilleholt (V):

Et langt stykke hen ad vejen var jeg faktisk meget enig med fru Anne Grete Holmsgaard i hendes betragtninger om de udfordringer, vi står over for. Men mener fru Anne Grete Holmsgaard ikke, at spørgsmålet om klimatopmødet og hele klimadebatten er en lidt for alvorlig sag til at tage et så stort indenrigspolitisk slagsmål, som SF lægger op til? Er det ikke afgørende for at sikre Danmarks position, at vi netop udadtil markerer en bred enighed?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen jeg havde sådan set håbet på, at vi kunne erklære en bred enighed. Derfor har vi også for lang tid siden – det er faktisk langt over en uge siden – lavet et forslag.

I de tilbagemeldinger, jeg har fået, har jeg så fået det klare indtryk, at regeringen i virkeligheden ikke er parat til at stå ved det, som man kæmpede for på Bali, nemlig at arbejde for, at også EU som en del af den rige verden påtager sig forpligtelsen til at reducere med op til 40 pct. Nu står ministeren så og siger i sin tale, at det vil regeringen nok. Det er derfor, jeg starter med at sige, at så må det sådan set ligge lige for – i den